

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Jeg ved ikke, om jeg hermed har besvaret Forespørgslerne tilfredsstillende; jeg er til Tjeneste, hvis der skulde være enkelte Ting, som ikke er klaret. Men i øvrigt forstod jeg, at det ærede Medlem var fuldkommen klar over hele Finansieringsspørgsmaalet, de Tilskud, der er ydet gennem Aarenes Løb, og den hele økonomiske Stilling.

Korsgaard: Jeg har, mener jeg at turde sige, i det foreliggende Spørgsmaal en noget særpræget Stilling, idet jeg som Repræsentant for Det konservative Parti paa det Tidspunkt, da Regeringen for at have Flertal i begge Rigsdagens Ting maatte have et af de større Partier med, er gaaet ind for det, der hidtil er sket. Jeg vil gerne minde om, hvad ogsaa blev fremdraget af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at paa et vist Tidspunkt var ogsaa Venstre repræsenteret i det Udvalg, som fulgte Arbejdet oppe paa Kaas Fabrik. Af Udvalget, bestaaende af 4 Medlemmer, blev der afgivet en Betænkning, og Venstre udtalte, vistnok i selve Betænkningen, i hvert Fald i Tilslutning til Betænkningen, at saa længe Virksomheden kunde gaa uden direkte Tilskud og saaledes at forstaa, at man var klar over, at man i hvert Fald ikke foreløbig kunde vente Renter af den Kapital paa omtrent $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som Staten efterhaanden havde indskudt i Foretagendet, vilde Venstre være med, men hvis man kom i den Situation, at man maatte give et vist Tilskud til selve Driften, saa forbeholdt Venstre sig ikke at ville være med mere. Dette kom til at foreligge, og det resulterede altsaa i, at Venstre trak sin Mand ud af Foretagendet.

Jeg vil gerne med Hensyn til de rundt regnet $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som man har skudt ind i Foretagendet, sige, at der vist ikke er eet Menneske, der tror, at der er nogen som helst Mulighed for at redde disse Penge ved at likvidere Foretagendet, den eneste Mulighed, der er for at redde dem, er at fortsætte Virksomheden. Men selvfølgelig kan dette at fortsætte Virksomheden ogsaa betyde, at man, om jeg saa maa sige, smider gode Penge efter daarlige. Problemet er jo, om det, der hidtil er sket, jeg vil endda sige det, der er sket i den allerseneste Tid, giver en berettiget Forventning om, at Tilskuddet i hvert Tilfælde kan holdes nede paa et meget beskedent Beløb. Endnu bedre vilde det naturligvis være, om man helt kunde slippe for Tilskuddet. Men lad os nu sætte det Tilfælde, at Virksomheden vil kræve et mindre Tilskud. Saa kan dette naturligvis gives under to Former, enten

direkte eller ved, at man udelukker udenlandsk Konkurrence, maaske Konkurrence overhovedet — i saa Fald kan man jo ikke ligefrem faa fat paa, hvad den Hjælp, man her giver, betyder. Jeg tror nu ikke, at det, der hidtil er sket paa dette Omraade, er det afgørende. Det er jo en given Ting, at Indførselen af tyske Briketter efter et vist Tidspunkt gik ned til et Minimum, af den simple Grund, at man paa et vist Tidspunkt ikke kunde faa Briketter ind, men da der saa blev lukket op, laa Forholdene saaledes, at der — det tror jeg man har Lov til at sige — ikke var noget videre Begær efter disse Briketter. Derfor tror jeg ikke, at de forøgede Salgsmuligheder, der har været i den seneste Tid, i særlig Grad skyldes Forholdene med Hensyn til tyske Briketter; jeg tror, at det i Almindelighed skyldes, at Brændselspriserne er steget, og maaske ogsaa dette, at Befolkningen har faaet en vis Smag for Briketter, som, saa vidt jeg ved, er blevet bedre og bedre.

Men jeg vil se bort fra dette Forhold og vende tilbage til det Spørgsmaal, om det vil være berettiget overhovedet at give Tilskud til Opretholdelse af Driften. Her vil jeg ikke paa Forhaand stille mig paa det Standpunkt, at det kan der slet ikke være Tale om. Der ligger dog bag ved Foretagendet en udbetalt Arbejds løn under forskellige Former paa rundt regnet $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. om Aaret, og likviderer man Virksomheden, vil det for hele Egnen medføre en meget stor Ubehagelighed. Galt kan det jo være, naar en større Virksomhed maa nedlægges, hvor det drejer sig om et større Samfund, mange Gange værre bliver det, naar denne Virksomhed snart sagt er Samfundet for den paagældende Egn. Jeg vil altsaa for saa vidt ikke stille mig paa det Standpunkt, at jeg vil stemme for Virksomhedens Nedlæggelse, hvis der blot skal gives et mindre Beløb i Tilskud til Driften.

Men saa er der igen Spørgsmaalet, om det overhovedet er nødvendigt at give dette mindre Tilskud. Her maa jeg sige, at den Fabrik, der her er Tale om, er jo af en særlig Art. Jeg vil yderligere sige, at det i og for sig var urigtigt — og det gaar jo den Betænkning, der i sin Tid blev afgivet af Finansudvalgets Underudvalg, ogsaa ind for —, at man byggede Virksomheden op, naar den nu engang, man kunde maaske sige lykkeligvis, var eksploderet. Det gjorde man nu imidlertid, og man regnede saa dundrende forkert, og det har Finansudvalget som saadant ingen Indflydelse paa. Men naar man nu engang har bygget